

[Hans Pinstrup.]

skillige Tusinde Kroner, og det vil der sikkert være Grund til, naar Formaalet med Loven skal naas.

I det sidste Punktum i § 1. bør der efter „ødelagt ved Stormene i 1936“ tilføjes „og i Januar 1937“, da der jo er sket stor Stormskade i denne Maaned, hvad der for øvrigt yderligere taler for, at Beløbet forhøjes.

I § 2 e) har man gjort den tiltænkte Støtte afhængig af, at vedkommendes Indtægt ikke overstiger 1 200 Kr. i Landkommunerne og 1 500 Kr. i Købstæderne. Disse Tal bør dog vist forhøjes til f. Eks. henholdsvis 1 500 Kr. og 1 800 Kr. Fiskere, der sidste Aar har haft henholdsvis 1 500 Kr. og 1 800 Kr. i Indtægt og har været ude for at faa Materiellet fuldstændig ødelagt, vil det være urigtigt at afskære fra Støtte. Man vilde maaske netop derigennem afskære de dygtigste Fiskere fra Støtte til Fortsættelse af deres Gerning.

Endelig vil det sikkert ogsaa være rigtigt at forhøje de i Lovforslaget fastsatte Maksimumsbeløb: 250 Kr. og 500 Kr. Herfor taler bl. a., at Fiskeredskaberne er steget betydeligt i Pris — man hævder omkring 20 pCt. — det sidste Aar. Men dette og andre Spørgsmaal kan nærmere drøftes i Udvalget.

Jeg tilsiger vor Medvirken til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget. — Hvad Bestemmelserne i § 3 om Støtte til de færøske Fiskere angaar, kan jeg ogsaa tilsige dem vor Tilslutning.

Fibiger: Sidste Efteraar og Begyndelsen af denne Vinter har vistnok været den værste Tid for vore Fiskere i de sidste 20 Aar. Mange Menneskeliv er gaaet tabt, og kun meget faa Dage har man kunnet komme ud paa Grund af de vældige Storme over Havet. Derfor staar det meget daarligt til i mange Fiskerhjem, og hvis man blot her i Rigsdagen anede, hvor daarligt stillede mange af vore Vesterhavsfiskere er, tror jeg, man vilde være mere villig til at stille Beløb til Raadighed for disse Mennesker, saadan at de kunde komme saa nogenlunde igennem.

Mange af Vestkystfiskerne har, som sagt, kun kunnet komme ud ganske enkelte Dage i Efteraaret og i Januar Maaned, og de fleste har vel ikke tjent 100 Kr. fra Juli og til nu. Dette foranledigede, at en Repræsentation for Kystfiskerne kom herover lige før Jul for at tale med Fiskeriministeren, Socialministeren, Forsvarsministeren og vist ogsaa Statsministeren for at høre, om der ikke var Mulighed for en samlet Plan om

Hjælpeforanstaltninger, hvorved man kunde komme over Vanskelighederne.

Der blev paa det Tidspunkt ikke ydet noget Tilsagn herom, og jeg tror nok, jeg kan sige, at de rejste meget skuffede hjem. Man forstaar jo godt, at det for saadanne Folk som Vesterhavsfiskerne, der har været vant til at klare sig selv, men som nu stod over for at skulle gaa til Socialkontorerne, ikke var nogen morsom Vandring, ja, at det var en meget svær Vandring for mangfoldige af dem. De havde dengang ventet, at man vilde have stillet nogle Midler til Raadighed for dem. Det lykkedes imidlertid ikke — det var selvfølgelig ogsaa paa et meget sent Tidspunkt, meget nær op til Jul, at Henvendelsen skete.

I det foreliggende Lovforslag om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere finder jeg ingen Bestemmelser, hvorefter særlig disse Kystfiskere kan faa Hjælp. Disse Fiskere har jo ikke kunnet komme ud; paa Grund af Stormene har Situationen paa Fiskepladserne og Landingspladserne været en saadan, at det har været umuligt at faa Baadene ud og ind. Derfor er der maaske nok nogle, der overhovedet ikke har mistet Redskaber, men de trænger uhyre til Hjælp, i hvert Fald trænger de til Hjælp til at faa deres Baade gjort noget større, saa at de kan søge til Havnene.

Det, jeg gerne vilde sige her, munder da ud i dette: at som Forholdene har udviklet sig herhjemme for Fiskeriet, tror jeg ikke, det almindelige Kystfiskeri kan fortsætte som hidtil. Det er nødvendigt, at man faar en Basis for disse Fiskefartøjer, saa at Fiskerne kan komme ud og tjene noget — bl. a. ved en Udvidelse af Thyborøn Havn og ved, at Hanstholm Havn snart bliver fuldført.

Hvis man læser de Beretninger, der er kommet frem nu ved Aarsskiftet fra de forskellige Fiskepladser, vil man se, at i Esbjerg, Hvide Sande, Thyborøn og Hirtshals har det slet ikke været saa daarligt med Fiskernes Fortjeneste, fordi de har kunnet komme ud og har haft Havnene til Basis. For Kystfiskerne er Forholdene derimod yderst daarlige, fordi det ikke har været dem muligt at komme ud, da deres Fartøjer er for smaa til at gøre de lange Stræk, der skal til, for at man kan komme ud paa Fiskepladserne, og for at man i det hele taget kan klare den.

Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Fiskeriminister, at der, indtil disse Forhold bliver bragt i Orden, stilles nogle Midler til Raadighed ud over, hvad der her foreslaas, saadan at disse Kyst-